

عنوان مقاله:

چهارده وادی برای رسیدن به خود

محل انتشار:

ششمین همایش بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و مطالعات اجتماعی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

جواد میرزایی - دانشجوی کارشناسی دانشگاه فرهنگیان

خلاصه مقاله:

وادی ها، همانند پل هایی نیرومند هستند که بر فراز دره های ژرف جهل و خودخواهی، تعصب و تکبر، ناامیدی و وحشت، خشم و جنون استوار گردیده اند تا از سقوط و صعودهای بی مورد و خطرناک در مسیر عبور از رشته کوه های مابین دنیای تاریک و توهم، و جهان روشنایی و واقع بین، جلوگیری نمایند. زمانی فرا می رسد که از کلمات به هم پیوسته، نیرویی عظیم حاصل می شود و آن کلمات چون جادویی با اتصالاتی هماهنگ، فضاهایی امن و جاودانه را از میان طوفان ها و گردبادهای سهمگین و آتشین برپا می دارند تا بستری پاک و امید بخش را برای نیروهای القاء، احیاء و تحرک فراهم آورند. کلماتی که حقیقتی از یاد رفته را بیان می دارند، ریسمان های نامرئی هستند بر کالبدهای درد کشیده، دست ها و پاهای خسته و رنج دیده از هجوم و تسلط نیروهای تخریبی و بازدارنده، آنهم نه به جهت اسارتی دیگر؛ بلکه به منظور یاری رساندن به آنانی که می خواهند با عبور از پرتگاه های سهمگین و گذرگاه های باریک و دشوار، بار دیگر درخشش خورشید، وزش باد، رقص درختان، سپیدی برف و امواج دریا را با قلبی به پاکی اقیانوس ها و لطافت شکوفه های بهاری، همانند کودکی سرمست از احساس زندگی، در آغوش کشند. مقاله پیش رو حاوی قوانینی است که به منظور باز پس گیری گوهر ربوده شده جان آدمی طراحی گردیده اند، (گوهری به نام عشق).

کلمات کلیدی:

وادی - عشق - تفکر - ارزش ها - تاریکی - روشنایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1967649>

